

fra, at det er underforstået, at hvis man laver grove fejl, får det konsekvenser. Det bør det få for alle mennesker. Hvis de laver grove fejl enten bevidst eller ubevidst, kan de naturligvis ikke bare fortsætte med det.

Vi har ikke tænkt os at holde en lang tale om, hvordan statsrevisorerne arbejder. Vi mener, at det er en utrolig god institution, og det har også vist sig, at den faktisk har formået at afsløre en hel del ting i tidens løb, som har dannet grundlag for at undersøge nogle af de spørgsmål. Man kan sige, at det faktisk ikke er så sjældent, at halvstore eller store politiske sager har deres udspring i, at statsrevisorerne bemærker nogle ting, som de synes er mærkelige, eller som er unacceptable.

Så det, vi kan sige, er: Vi synes, det er godt, at Folketingets flertal nu kan enes om, at der skal være en opstramning af den interne kontrol, og at vi også tager til efterretning, at det er kritisabelt, at der stadig væk forekommer lemfældig omgang med bevillingssystemet. Det er sådan set, hvad vi vil sige om denne dagsorden.

Lisbeth Arbøl (CD):

Jeg vil starte med lige at sige et par ord til hr. Thulesen Dahl; det er man næsten nødt til efter denne her noget populistiske opregning af diverse sager.

Hr. Thulesen Dahl kritiserede, at sundhedsministeren ikke på et tidligere tidspunkt havde sikret, at f.eks. habilitetsproblemer ikke opstod som i sagen om AIDS-sekretariatets videoproduktion, hvor noget går tilbage til dengang, hr. Torben Lund var sundhedsminister.

For det første kan man dertil bl.a. sige, at den daværende medicinaldirektør vel også havde et ansvar, og for det andet mener jeg virkelig ikke, man kan anklage sundhedsministeren for ikke at have taget livtag med oprydning og strukturændringer i Sundhedsstyrelsen. Men selv ministre må jo underlægge sig tjenestemandssystemet, og det ved hr. Thulesen Dahl ligesom alle vi andre. Derfor skete der også en kraftig tilkendegivelse, irettesættelse og forflyttelse.

Dernæst vil jeg så gå over til en uddybning af den øvrige del af debatten.

Det ville være urealistisk at tro, at der ikke til tider på trods af den omfattende statslige økonomistyring kunne forekomme kritik af pengemiddeladministrationen i en så stor virksomhed som staten og dens administrative enheder, selv om det naturligvis ville være paradisisk, hvis det overhovedet ikke forekom.

Set på bl.a. denne baggrund kan Dansk Folkepartis forespørgsel i dag til statsministeren og finansministeren forekomme temmelig populistisk, idet adskillige regler, virksomhedsregnskaber, bevillingskontrolberegninger og en grundig og kritisk Rigsrevision gør, at vi stort set ved disse ting i forvejen eller har mulighed for at finde frem til de oplysninger, vi måtte ønske.

At statens administrative enheder så desuden er undergået og undergår moderniseringer i retning af mindre bureaukrati, færre regler og mere decentralisering af kompetence til at træffe beslutninger, resultatkontrakter m.v., uden at forholdene omkring sikkerhed, kontrol og revision med hensyn til regnskabsføring er ændret af den grund, må da være i Dansk Folkepartis interesse. Det er sunde elementer i moderne virksomhedsledelse.

Udvidede virksomhedsregnskaber indeholdende resultatdegørelser m.v. og effektiviseringer er desuden tiltag, som videreudvikles i disse år. Den statslige økonomistyring er ret pålidelig. Alligevel styrkes kontrollen, og resultatopfølgningen og økonomistyrelsen er styrket.

Det vil sige, at selv om det går godt, strammer vi bevidst alligevel op og videreudvikler, og det anser CD for en sund administration. Derfor støtter vi naturligvis den af Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre, Enhedslisten og CD foreslåede motiverede dagsorden.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil egentlig gerne sige tak for den debat, vi har haft her i dag.

Den er taget mere seriøst af nogle end af andre. Specielt den sidste ordfører havde nogle kommentarer om Dansk Folkepartis interesse i sagen.

Man kan jo, som også hr. Elmquist var inde på, have en politisk holdning til den offentlige sektors størrelse. Men jeg fornemmer i hvert fald, at de fleste ordførere har været oppe og klart markere, at rod og lemfældighed er noget, der skal forfølges, og jeg håber, at vi med denne forespørgselsdebat har formået at give det klare signal, at Folketinget ønsker at sætte fokus på, at rod og lemfældighed i den offentlige administration ikke må finde sted.

Jeg vil naturligvis godt sige en speciel tak til Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet for, at de kunne støtte Dansk Folkepartis dagsordensforslag i debatten. At man også kan støtte et andet, gør nok, at vi ikke får vores dags-